שער המצוות — נשא

דין הנזיר כתיב גדל פרע שער ראשו וגו'. ענין זה התחלנו לבארו בפר' קדושים בדין הפאה של הראש והזקן ושם נתבאר כי שלש' מיני שערו' הם שער א"א והם לבנות והם רחמים גמורים והם צינורות אורות כעין וי"ן ולכן אין ראוי לגלחן והנזיר אשר נרמז בו כנז' בזוהר בפרשה זו צריך שיגדל פרע שער ראשו שלא לכרות צינורות הרחמים העליונים. והענין הוא כי התער גי' אדנ"י במלואו והנה אדנ"י הוא אותיות דינא לרמוז כי הוא דין ולכן היא תער החותכת ומגלחת ובא לרמוז שצריך להעביר הדינין שבה וכן ז"א בעי לספר' שער רישיה שהם דינים תקיפין שחורות כעורב ותער גי' מצמצי"ת וה"ס ביום ההוא יגלח ה' וכתיב אדנ"י בתער השכירה אבל בא"א ששערותיו לבנות והם רחמים אסור לגלחם ותמורת התער בא"א הוא קדוש יהיה שהוא גימטרי' תער.

(א"ש לקמן נבאר כיצד קדוש יהיה עולה תע"ר).

והנה כבר נתבאר אצלינו באדרת נשא בענין ת"י נימין דברישא דא"א שהם כמנין קדוש והוא הוי"ה דע"ב דיודין וארבע יודי"ן שבו כל יו"ד כלול מעשר הם גי' ת' ועם עשר אותיות המילוי הם ת"י כמנין קדו"ם כנודע כי כל בחי' רישא דא"א והי"ג נימין דשערי שבו כולם הם הויו"ת דמילוי יודי"ן ולכן כל אותם השערות הם קדושים כי כל קדש הוא בחכמה אשר בו הוי"ה דע"ב דיודי"ן ובענין הקדושה דתפלת שחרית דחול שהיא נקדישך ונעריצך נתבאר שינוי שיש בין קדש לקודש וע"ש והנה נתבאר כי קדוש גי' ת"י ויהי' הוא בא"ת ב"ש מצמ"צ הרי כי שני תיבות יהיה קדוש ה"ס מצמצי"ת ורומז כי מה שלמטה הוא שם מצמצי"ת שהו' גי' תער המורה על הגילוח וכריתת השערות הנה בא"א למעלה קדוש יהיה לרמוז שאסור בגילוח ולכן גדל פרע שער ראשו ואמנם כל זה הוא בכללות שערות ראש א"א אבל ענין הפאה אשר בראשו גם הוא נתבאר ענייניה שם במצות פאת הראש והזקן.

(א"ש צ"ע כי מלת קדוש יהיה היא חסירה ו' במקרא ואולי יש אם למקרא ואם למסורת כנלע"ד). והוא מבואר ג"כ בדרוש י"ג מדות דויעבור דחול כי בכל מקום פאת הראש הוא ספירת מלכות אשר בראש בבחינ' השערות אלא שבז"א הוא שם אלהי"ם דמילוי יודי"ן אבל בא"א כתיב בו ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי ואין בו אלא הויו"ת ובמקו' שבז"א יש שם אלהי"ם הנה הוא בא"א חילוף שם הוי"ה בא"ת ב"ש שהוא שם מצפ"ץ אשר הוא כמנין אלהי"ם דמילוי יודי"ן לרמוז כי הוא בחינת יודין. ועוד כי הנה הוא חילוף שם ההוי"ה שהוא רחמים והנה חילופה ודאי שהוא דין כמו אלהי"ם ולכן פאה גימטריא אלהי"ם: